

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1894 **Κ**ημέριον

ΑΡΙΘ 52

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ Πέμπτην
Γραφεῖον: Ὁδὸς Δελφικῆς ὄρηγῃ ἀριθ. 36 — Μετα-
ξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότῆς: Ἰω. Π. Χρυ-
σανθόπουλος.

Συνδρομὴ προπληρωτέα:

ἐν ἔτος 6 μῆνες

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

4 2.50

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἄρ. χρ. 6

Τιμὴ φύλλου: Λεπτὰ 10.

Τιμὴ ἀγγελίων: 30 λεπτά δι' ἕκαστον στίχον
Ποιήματα, διηγήματα καὶ λοιπαὶ φιλολογικαὶ δια-
τριβαὶ καταχωρίζονται πρὸς 20 λεπτά τὸν στίχον.

Πωλεῖται κατὰ φυλλάδια: Ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰ
ἐν ταῖς πλατείαις περίπτερα· ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς
τὰ Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρ. Πρακτορείου τῶν ἐφη-
μερίδων. Ἐκάστην Πέμπτην μ. μ. εὐρίσκεται παρὰ
τοῖς ἐφημεριδοπώλαις τῶν ὁδῶν.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται ὡς δείγμα δωρεὰν
παντὶ τῷ αἰτοῦντι δι' ἐπιστολῆς.

ΤΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ!...

(Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς πρὸς φίλην)

Τῇ Δεσποινίδι Α.

... Ἐνθυμῆσαι τὸν χειμῶνανθον, τὸν
ὁποῖον μοῦ ἔδωκες τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ
παρελθόντος μηνός; Ἐνθυμῆσαι τὸν κρυφθὸν
ἔρωτα τὸν ὁποῖον πρὸς ἔτους σοῦ ἤρπασα;

Θὰ νομίζῃς ἴσως, ὅτι τὰ ἔρριψα μακρὰν μό-
λις ἐξεληθὼν τῆς οἰκίας σου, θὰ ὑποπτεύῃς, πι-
θανόν, ὅτι εἰς ἄλλην τὰ ἔδωκα...

Ὅχι! Τὰ διετήρησα ὅσον μοι ἦτο δυνατόν
ἐν τῇ κομμοδοχῇ τοῦ φορέματός μου· τὰ ἀ-
πέθεσα κατόπιν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ γραφείου
μου, ὅπως περισσότερον σ' ἐνθυμῶμαι· τὰ εἶχον
πάντοτε εἰς τὴν μνήμην μου, καὶ ὅτε ἤμην ἐ-
κτός τοῦ γραφείου.

Τὰ ἐθεώρουν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ὅχι δι'
αὐτά, ἀλλ' ἕνεκα τῶν λόγων, δι' ὧν συνώδευ-
σας τὴν προσφορὰν σου.

«Λάβε τα», μοι εἶπες, καὶ διὰ τὸν χειμῶ-
νανθον καὶ διὰ τὸν κρυφθὸν ἔρωτα.

«Ἄς μὲ θερμαίνῃ ἡ ἀγάπη σου ἐν μέσῳ
τοῦ περικυκλουόντός με πάγου, ὡς αὐτὸς ὁ
χειμῶνανθος ὑπενθυμίζει τὸ ἔαρ ἐν μέσῳ χει-
μῶνι.

«Φύλαττε κρυφθὸν τὸν ἔρωτά μας, ὡς αὐτὸ
πρὸ φύλλον προφυλάττει ἀπὸ τῶν ἀπλήστων
ὀδμημάτων τὸ ἄνθος του.»

Καὶ τὰ ἐφύλαττον καὶ σ' ἐνεθυμούμην· ἔφρα-
ταζόμεν τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος, ἂν μοι
ἐπετρέπετο νὰ σκεφθῶ περὶ μέλλοντος, ἂν ἀνι-
κάνω διὰ τὸ παρόν.

Ἐφύλαττον, ἐν τούτοις, τὰ ἄνθη σου, ἐπι-
φυλασσόμενος νὰ σ' ἀπαντήσω διὰ τοῦ αὐτοῦ
μέσου εἰς... τὸ μέλλον.

* *
*

Μέλλον! Οἶα κενὴ ἐννοία λέξις! Κατα-
σκευάσμα ὀξύμωρον. Τὸ πᾶν καὶ οὐδὲν σημαί-
ουσα.

Μέλλον! Ὁχύρωμα τῶν δειλῶν καὶ ὀρηκτῆ-
ριον τῶν γενναίων. Πόσας ὑπάρξεις δὲν κατα-
πνίγει καθ' ἕκαστον ἐλάχιστον χρόνον μόριον
τὸ ἀπεχθές φάσμα σου!

Οἴμοι, τῷ παναθλίῳ!

Θὰ γράσω ἀτενίζων μακρόθεν τὸ μέλλον,
χωρὶς οὐδὲ νὰ δυνηθῶ νὰ προεικάσω τὴν ποιό-
τητά του.

Τὸ βέβαιον, τὸ γνωστὸν δι' ἐμὲ μέλλον εἶναι
ὁ θάνατος.

Θὰ τὸν εὔρω.

Σπεύδω, ἐν ἀγνοίᾳ μου, πρὸς συνάντησίν του.

Ἄλλ' ἄς ἀφήσω τὰς περὶ θανάτου σκέψεις!

Ἀποτείνομαι πρὸς τὴν ζωὴν.

Σὺ, πρέπει νὰ ζήσης καὶ θὰ ζήσης.

Ἡ σὴ θέσις εἶναι πολλῶν κρείσσων τῆς ἐμῆς.

Ἄλλος εὐθύνεται διὰ τὰ μικρὰ σφάλματά
σου τοῦ παρελθόντος· ἄλλος θὰ εὐθύνεται διὰ
τὰ πιθανόν μεγάλα τοῦ μέλλοντος.

Εἰς σὲ ἐπιτρέπεται νὰ ἦσαι μηδὲν· πολλά-
κις εἶναι ἀπαραίτητον τοῦτο.

Εἰς ἐμέ, εἰς τὸ φύλλον μας, οὐχί.

Ἴδου ἡ ρίζα τοῦ ἀναποφασίστου μου.

Ἴδου διατί, ἐνῶ εἶμαι μόνος, ἀνευ ἀντιπά-
θ'.

λων εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ δὲν μοὶ μένει ἢ ἀτα-
ράχως νὰ βηματίσω πρὸς τὸ μέλλον, προτιμῶ
νὰ ἰστώμαι παρὰ τὴν βαλβίδα.

*
*
*

Ἄλλὰ πρὸς τί δι' ἀκαίρου φιλοσοφίας κα-
τηφιῶ τὸ ὄρχιόν σου πρόσωπον!

Ἄς κρατήσω δι' ἑμαυτὸν τοὺς λυπηροὺς
διαλογισμοὺς καὶ ἄς σοὶ διηγηθῶ τὸ ταχύτερον
ἐν ἀστείον συμβάν, ὅπερ καὶ τὸν κύριον σκοπὸν
τῆς παρουσίας μου ἀφορᾷ. Θέλω νὰ σοὶ μετα-
δώσω ἀληθῆ εὐθυμίαν ἐξ ἧς ἔχω ἐπιπλάστου.

Θέλω νὰ γελάσης.

Εἰς τὴν ἐκ κάλλους καὶ νεότητος σφιγγῶσαν
καρδίαν σου δὲν ἀρμόζει μελαγχολία.

*
*
*

Τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα ὡς σύμβολα τῆς πρὸς με
συμπαθείας σου μοὶ ἔδωκας, τὰ εἶχον θέσει
ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ γραφείου μου καὶ ἐκεῖ
ἔμενον μέχρι τῆς χθὲς ὅτε τὸ φθονερὸν τῆς γη-
ραιᾶς ὑπηρετριάς μου... σάρωθρον τὰ ἔρριψε
κατὰ γῆς μετ' ἄλλων ἀχρήστων, χαρτίων, γρα-
φίδων, φακέλλων καὶ λοιπῶν.

Ἡ βέβηλος!

Ἡτοιμάζετο ἤδη διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήμα-
τος σώματος νὰ περικόσῃ τὸ ἔργον τῆς, θά-
πτουσα αὐτὰ ὑφ' ἐδομαδιαίων κόνεως σωρὸν,
ὅτε ἐγὼ καταφθᾶς, συνέλαβον τὴν κακοῦργον
χειρὰ τῆς διὰ τῆς δεξιᾶς μου ἐνῶ διὰ τῆς
εὐωνύμου ἀνειχόμεν τὰ ἡμικατησχυμένα ἄν-
θη σου καὶ τὰ ἔφερον εἰς τὰ χεῖλη μου...
Ναί, εἰς τὰ χεῖλη μου, ἵνα διὰ τῶν φιλη-
μάτων μου ἀποπλύνω τὸ εἰς τὴν ἱερότητα
αὐτῶν προσγεγόμενον ἀδίκημα διὰ τῆς μετὰ
τοῦ βαναυσουργοῦ κορήθρου ἐπιμιξίας των.

— Μπα! Χριστὸς καὶ Παναγιά, παιδί μου!
Τί σοῦρθε νὰ βάνης ἔς τὸ στόμα σου αὐταῖς
τῆς βρώμας.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς τελευταίας λέξεως
ἐξεμάνην τόσον, ὥστε ἠτοιμάσθην νὰ λησμο-
νήσω τὸν πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς ὀφειλόμενον
σεβασμὸν καὶ νὰ τῆ εἶπω ὅτι εἰς αὐτὴν μᾶλλον
ἀρμόζει ἢ προσωνομία, ἢν ἔδωκεν εἰς τὰ λα-
τρευτά μου ἄνθη, ἀλλὰ με ἀνεχαίτισεν ἡ ἀγα-
θότης μεθ' ἧς ἔσπευσε νὰ δυστυχῆς νὰ μοὶ
ζητήσῃ συγγνώμην διὰ τὸ σφάλμα τῆς.

— Νὰ με συμπαθᾶς, παιδί μου, δὲν κα-
τάλαθα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πῶς ἦταν ἀπὸ τόν...
Ἐπιτάφιο. Τί χριστιανός!

Τί χριστιανός! ἐπανάλαβε. Νὰ φυλάῃ, κοντὰ
ἕνα χρόνον τῶρα τὰ λουλούδια τοῦ Ἐπιταφίου!

— Ναί, τοῦ ἐπιταφίου, ἀπήνησα μηχανι-
κῶς.

Καὶ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ ἐξῆλθεν εὐχαριστημένη
τοῦ γραφείου μου ἐπαναλαμβάνουσα καθ' ἑαυτήν.
— Τί χριστιανός!

*
*
*

ΑΠΑΥΓΑΣΜΑΤΑ

Κύριός τις εἰσέρχεται εἰς μεσιτικὸν γραφεῖον
ὑπηρετριῶν.

— Ἦθελα μιὰ καμαριέρα.

— Πολὺ καλὰ, κύριε.

— Τὴν ἤθελα μαλακοῦ χαρακτήρου.

— Πολὺ εὐκόλον.

— Περιορισμένην.

— Πιθανόν.

— Νὰ μὴ ξεπορτίζη.

— Ὅτι προσπαθήσωμεν.

— Ἐνάρετον... μὰ ἐντελῶς ἐνάρετον.

— Παρντόν, κύριε· ἀπαντᾷ ὁ μεσίτης μὴπως
διὰ νὰ τὴν νυμφευθῆτε;

*
*
*

Ἐπαίτης σταματᾷ μιὰν κυρίαν.

— Δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ... κυρία!

Σιωπῆ.

— Ἡ φτώχεια κυρία μπορεὶ νὰ φέρῃ κανένα...

Ἡ κυρία συγκεκινημένη ἐξάγει τὸ πορτοφό-
λίον τῆς καὶ δίδει μιὰν πεντάραν. Ἐπειτα
ἔρωτᾷ τὸν ἐπαίτην.

— Νὰ τὸν φέρῃ ποῦ;

— Ἐ! Κυρία... μιὰ στιγμὴ ἀπελπισίας...
ἢ πεῖνα φέρνει κανένα ἔς τὴ δουλειά.

*
*
*

Κυρία ἐν ἐμπορικῷ καταστήματι.

— Θέλω ἕνα καλὸ φόρεμα ἡμιπένθιμο.

Ἐμπορος σοβαρῶς.

— Πῶς, κυρία, μὴπως κανένας συγγενῆς
σας... ἐμισοπέθανε;

*
*
*

Καὶ ἕνα καλάμπουρι τοῦ δρόμου.

Ἄναγινώσκει τὴν ἀρθρίδιον περὶ τοῦ ἐργολά-
βου τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς

— Λαρίσης, φέρν τὴν ἐπιγραφήν:

«Ὁ Ἐκερσελεὺς Διαμαρτυρούμενος.»

— Φυσικὰ, λέγει, ἀφοῦ εἶναι Ἄγγλος!

*
*
*

ΔΑΔΙΔΑ

B'.

Δὲν ἦτο κόρη! Ἄγγελος δὲν ἦτο Παραδείσου
Ὡς ἐφαντάσθην πρὸς στιγμὴν, ἐκείνην, πλανηθεὶς
Ἦτο τοῦ Ἄδου ἐρινύς, θυγάτηρ τῆς ἀβύσσου
Πρὸ τῆς ὁποίας ἔδυσεν ὁ ἔρωσ μου σβεσθεῖς.

*
*
*

Καὶ ἐπλανήθην θεωρῶν, κ' ἐλπίσας ἠπατήθην!
Ἐράμενος ὡς δύναται νὰ ἀγαπᾷ θνητὸς
Ἐδάκρυσα, ἐστέναξα πλὴν δὲν ἀντηγαπήθην...
Ὁ σκώληξ ἔρπει πάντοτε... πετᾷ ὁ ἀετός.

*
*
*

Ἐκείνη δὲν ἐγνώριζε νὰ ἀγαπήσῃ ἕνα,
Νὰ ζῆση δὲν ἐπόθησε με ἔρωτα πιστὸν
Καρδίαν κλείουσα νεκρὰν, χωρὶς παλμὸν κανένα
Ἦρέσκετο εἰς ἔρωτας ὁμάδος ἐραστῶν!

*
*
*

Καὶ ἔλεγε-Σὲ ἀγαπῶ... κ' ἐδάκρυε συγχρόνως
Ἐκόπτετο, ὄρχιζετο κ' ἐστέναζε δειλῶς
Πλὴν ἦσαν, ναί, προσποιήσεις τὸ δάκρυ καὶ ὁ στόνος

Νὰ προσποιῆται ἡ γυνὴ γνωρίζει ἀσφαλῶς.

*
*
*

Τὸ ψεῦδος ὅπερ ἔτρεφε τὸ νεκρὸν τῆς στήθος
Ἄνῆρχετο ἀλήθεια εἰς τὸ χεῖλος φωτεινὴ
Κ' ἐκείθεν ἐξεχύνετο εἰς αἰσθημάτων πλῆθος...
Ἄ! Πῶς ἠδέως νὰ πλανᾷ γνωρίζει ἡ γυνή.

*
*
*

Μοὶ ἔλεγε-Σὲ ἀγαπῶ... Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην
Τὸ ψεῦδος ἐλυμαίνετο τὸ βάθος τῆς ψυχῆς.
Ἐπόθει τῆς καρδίας μου νὰ κλέψῃ τὴν γαλήνην
Κ' εἰς νέους πάλιν ἔρωτας νὰ σπεύσῃ εὐτυχῆς.

*
*
*

Κ' ἐγὼ ἐπίστευον! Ἄλλὰ ἡ λάμψις τῆς σκοτίας
Δὲν ἦτο ὡς ὑπέθετον πολὺ, πολὺ μακρὰν
Ἦλθεν αὐγὴ καὶ παρευθῆς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας
Καρδίας καὶ αἰσθήματος τὴν ἔδειξε νεκρὰν.

*
*
*

Καὶ εἶδον ἄλλον μετ' ἐμὲ καὶ μετ' ἐκείνον ἄλλον
Ὡς φύλλα φθινοπωρινὰ νὰ πίπτουν εἰς τὴν γῆν
Ἄφοῦ ὑπέστησαν φοικτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σάλον
Εἰς τοῦ θερμοῦ των ἔρωτος ἀκόμη τὴν αὐγὴν!

*
*
*

Δὲν τὴν μισῶ! Ἦδύνατο τὴν φύσιν τῆς ν' ἀλλάξῃ;
Τὸ σκότος δύναται ποτὲ νὰ λάμπῃ φωτεινόν;
Ὁ σκώληξ ἔχει πτέρυγας εἰς ὕψη νὰ πετάξῃ;
Νὰ ἀγαπήσῃ δύναται τὸ στήθος τὸ κενόν;

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Θέατρον Κωμωδίας. Τὴν παρελθού-
σαν τρίτην ἐδόθη ἐν τῷ θεατρῷ τῆς Κωμωδίας
πανηγυρικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ
κ. Μιχαὴλ Ἀρνωτάκη. Παρεστάθησαν οἱ Λη-
σταὶ τοῦ Σχίλλερ εἰς οὓς ὁ κ. Ἀρνωτάκης
δείκνυται, εἰς τὴν ὑπόκρισιν τοῦ δυσκόλου χα-
ρακτήρου τοῦ Φραγκίσκου Δε Μούαρ, ἀ-
ληθῆς ἀριστοτέχνης, θυμασθεὶς πολλάκις καὶ
παρὰ γερμανῶν τεχνοκριτῶν. Ἄλλοτε πρὸ
πολλῶν ἐτῶν, ἐγράψαμεν ἔκτετὴ διατριβὴν περὶ
τοῦ κ. Ἀρνωτάκη ὡς Φραγκίσκου, ἢν λυπού-
μεθα ἤδη μὴ δυνάμενοι, ἐλλείψει χώρου, νὰ με-
τενέγκωμεν ἐνταῦθα· ἀρκεῖ νὰ προσθέσωμεν ὅτι
ὁ Σχίλλερ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαντάσθῃ πι-
στώτερον τοῦ κ. Ἀρνωτάκη διερμηνευτὴν τοῦ
δράματός του. Εἰς τὴν τετάρτην ἰδίᾳ πράξιν ὁ
κ. Ἀρνωτάκης, ἐν τῇ σκηνῇ τῆς αὐτοκτονίας,
ἀποθεοῦται· προχθὲς τρεῖς προσεκληθὴ καὶ ἐνε-
φανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς μέσῳ παταγωδεστά-
των χειροκροτημάτων.

Καὶ ἡ νεκρὰ ἠθοποιὸς κυρία Μ. Δημητρα-
κοπούλου καλῶς ὑπεκρίθη τὸ μέρος τῆς Ἀμα-
λίας, καίτοι διὰ πρώτην φοράν.

Καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ θιάσου μετὰ φυ-
σικότητος ὑπεκρίθησαν. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ
γράψωμεν περὶ αὐτῶν ἄλλοτε, ὅταν ὑποκρι-
θῶσι μεγαλείτερα μέρη· διότι εἰς τοὺς «Λη-
στάς», ὄλων ἡ προσοχὴ συγκεντροῦται ἐπὶ τοῦ
Φραγκίσκου καὶ προπάντων ὅταν τοῦτον ὑπο-
κρίνεται ὁ κ. Μ. Ἀρνωτάκης.

Ἐν τῇ κωμῳδίᾳ «Ἀργυρὸ καὶ Θανά-
σις» ἡ κυρία Ἐλένη Μ. Ἀρνωτάκη καὶ ὁ
κ. Κ. Χέλμης ἦσαν ἀμίμητοι.

Εὐγέ των! Εὐγέ των.

ΧΘΕΣ ἔδωκε τὴν πρώτην αὐτοῦ παράστα-
σιν ὁ ταχυδακτυλογράφος ὑπνωτιστῆς καὶ νοο-
μάντις κ. Πίκμαν. Προσεχῶς θὰ γράψωμεν
περὶ αὐτοῦ.

ΜΕΤ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχεται ἐν τῷ ἄνω
θεατρῷ τῶν παραστάσεων τοῦ Ἰταλικῶς Με-
λοδραματικῶς θιάσου· θὰ γράψωμεν καὶ περὶ
αὐτοῦ προσεχῶς.

ΕΝ Τῷ ΘΕΑΤΡῷ ΤῶΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ
ἀρχεται σειρὰς παραστάσεων προσεχῶς, αὐριον
ἴσως, διὰ τῆς Φεδώρας, ὁ ὑπὸ τὴν κ. Εὐαγ-
γελίαν Παρασκευοπούλου δραματικῶς θιάσος.

ΤΕΛΟΣ ἐν τῷ μεγάλῳ Θεατρῷ, ὑπὸ
τὸν κ. Πέρβελην καὶ πρωταγωνιστούσης τῆς
κυρίας Μελοπομένης Κωνσταντινοπούλου, ἕτε-
ρος θιάσος, θὰ δώσῃ παραστάσεις καθ' ὅλην

τὴν μεγάλην τεσσαρκοσίην, ἐνῶ τρίτος ἑλλη-
νικὸς θίασος, ὑπὸ τὸν κ. Δ. Κοτοπούλην, θὰ
δίδῃ ἐκτάκτους παρυστάσεις ἐν τῷ «Θεάτρῳ
τῆς Κομωδίας».

Κύριε τῶν Δυνάμεων! ποῦ ἐξεφύτρωσαν ὡς
μύκητες τόσοι ἑλληνικοὶ θίασοι. Ἐφέτος οἱ
ὑποκριταὶ ὑπερέβησαν κατὰ τὴν φιλοπρωτίαν
καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ... συναδέλ-
φους των.

Ἐκατὸν ἑλληνες ἠθοποιοί, πεντήκοντα ἐξ
αὐτῶν θιασάρχαι.

Πόσον ὠραία θὰ διηρχόμεθα τὰς πονηρὰς
αὐτὰς τῆς Τεσσαρκοστικῆς ἡμέρας, ἂν ἅπαντες
οἱ κουκλίστικοι οὗτοι θίασοι ἠνοῦντο ὑπὸ τὸν
ἀρχιότερον θιασάρχην καὶ συναπετέλουν ἓνα
ἰσχυρότατον θίασον!

Ἀπόψε ἔχομεν δύο καλλιτεχνικὰς ἐσπερί-
δας. Μίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Παρ-
νασσῶ, τὴν τοῦ κ. Μάρκου Σιγάλα, ὅστις θὰ
μιμηθῇ ὅλον τὸν κόσμον καὶ θ' ἀπαγγεῖλῃ τὰ
ἀριστουργήματα τῶν ἑλλήνων ποιητῶν, καὶ
πολλοὺς μονολόγους, ἐπίτηδες δι' αὐτὸν γρα-
φέντας. Ἐτέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁμίλου
τῶν Φιλομούσων, τὴν τῆς δεσποινίδος Σαπφούς
Νικολαίδου, πρώτης μαθητριάς τῆς δραματι-
κῆς σχολῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ὡδεῖῳ.

Ὁ κ. Δ. Κοτοπούλης ἀρχαῖος καὶ καλῶς
μεμορφωμένος ἠθοποιὸς, πρόκειται κατ' αὐτὰς
νὰ ἐκδώσῃ θεατρικὸν μηνιαῖον περιοδικόν, ἐν
ᾧ θὰ δημοσιεύωνται δράματα, κωμωδίαὶ καὶ
λοιπὰ θεατρικὰ ἔργα καὶ ἐν γένει ἡ θεατρικὴ
κίνησις.

Τοιοῦτον περιοδικόν εἶναι ἀναγκασιότατον καὶ
εὐχόμεθα δλοψύχως νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Μεριστοφελῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥ

Τὸν ἄρτον, τὴν ζωὴν αὐτὴν, τὴν μόνην τοῦ ἀνθρώπου
τὰ πάντα παρεσκεύαζον μετὰ μεγάλου κόπου!
Τὰ πάντα νῦν ἀπώλεσα κ' ἐδῶ ὑπὸ τὸ χῶμα,
ἀναπολῶ τὸν κλίβανον καὶ τῶν ὀπτῶν τὸ χρῶμα!
Πόσοι ἀμνοὶ καὶ ὄρνιθες παρίσταντο ἐμπρὸς μου,
πόσοι καλοὶ ἀλέκτορες τοῦ ἀδηφάγου κόσμου.
Πόσον ἀβρὰ καὶ ρόδινα καὶ τὰ ἀρνία ἦσαν,
ὧν κ' εἰς τὸν τάφον μου, ἐδῶ, δὲν λησμονῶ τὴν κνίσσαν.
Ἄλλ' ἤδη, διαβάτα μου, κεῖμαι ἐντὸς μνημείου,
τὸ τέρμα φθὰς τοῦ ἄλλοτε πολυπαθοῦς μου βίου.
Καὶ ὁ δοτήρ ἐγὼ ζωῆς, ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων,
ζωὴν ἀφῆκα κατελθὼν ὑπὸ αὐτὸν τὸν τόπον!

Ἄλλξ. Ν. Κοκκῶνης.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

Ἄνθρωπός τις, ὅστις ἔζη εἰς τὸ ὑπερφῶν ὑψηλῆς
τινος οἰκίας, ἐρωτηθεὶς εἰρωνικῶς εἰς ποῖον μέρος
τῆς οἰκίας ἐκάθητο ἀπήντησεν:— Ἄν τὸ σπῆτι γυ-
ρίσῃ ἀναποδὰ θὰ κάθῃμαι στὸ πρῶτο πάτωμα!

Ἄλλος εἰς τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, ἀπήντησεν
ὅτι κατοικεῖ εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα καθὼς καταβαί-
νομεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἡ ἐτήσια κατανάλωσις τοῦ ὕδατος εἰς τὰς
μεγάλας πυρκαϊὰς τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται περίπου
εἰς 20,000,000 γαλλόνια Ἡ δὲ πρὸς συντήρησιν τοῦ
Μητροπολιτικοῦ Πυροσβεστικοῦ σώματος δαπάνη πλη-
σιάζει τὰς 1£0,000 λίρας στερλίνας ἐτησίως.

Ἐν τινὶ δικαστηρίῳ Παρισινῷ. Δικαστῆς:
— Βλέπω, κατηγορούμενε, ὅτι πολλάκις ἔχεις κατα-
δικασθῆ ὡς τώρα διὰ κλοπῆν.

Κατηγορούμενος:— Μάλιστα, κύριε δικα-
στά, ἀλλὰ μόνον στὰ χωρῖα.

Ἡμιχρὰ Ἄννέτα:— Μητερούλα μου,
ἀγόρασέ μου μιὰ νέα κούκλα, γιατί δταν ρωτιῶ τὴν
παλῆὰ πόσω χρονῶν εἶνε, ντρέπεται νὰ μοῦ τὸ πῆ.

Ἀμερικανὸς τις περιηγούμενος τὴν Ἰταλίαν
καὶ φθάσας εἰς Γένοουαν, κατὰ φυσικὸν λόγον πρωτί-
στως ἐπισκέφθη τὴν οἰκίαν εἰ: ἦν εἶχε γεννηθῆ ὁ
Κολόμβος. Γράφων εἰς τοὺς οἰκίους του ἐξέφραζε τὴν
ἄμετρον λύπην του διότι δὲν εἶδε τὴν ἔξοχον ἐκείνην
προσωπικότητα, δὲν παρέλειψεν ὅμως, σημεῖοι ἐν τῇ
ἐπιστολῇ του, νὰ τῷ γράψῃ εὐχαριστῶν αὐτὸν διὰ
τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ὠραίας ἐκείνης χώρας. ἦς εἶχε
τὴν τιμὴν νὰ εἶνε πολίτης.

Παρατήρησις γενομένη ἀπὸ τρίτον καθ' ἐκά-
στην. «Δὲν βλέπω, τί εἶδεν ἐκείνη ἡ κόρη σ' ἐκείνον
τὸν ἄνδρα ποῦ πῆρε».

Ἐκείνος:— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία μου, ποῦ
θὰ σὰς ἐνοχλήσω, ἀλλὰ κάθῃστε ἐπάνω στὸ καπέλο
μου.

Ἐκείνη:— Τί ἀνόητος! Καὶ δὲν μοῦ τὸ ἐλέ-
γατε πρὶν καθῆσθαι;

* * * Ἄνωθεν τῆς θύρας παντοπωλείου τινός, εὐ-
ρισκομένου ἐν τῇ ἐν Παρισίῳ δὲφ Ριβολί, ἀνήρτηται
ἡ ἐξῆς εἰδοποίησις: «Οἶνος Μαδέρας 2 φρ. ἡ φιάλη.
Παλαιὸς Μαδέρας 3 φρ. Γνήσιος Μαδέρας 10 φρ.»

Ἄνθρωπός τις τοσοῦτον ἐβουθήσθη εἰς τὰ
χρέη, ὥστε οὐδεὶς τῶν δανειστῶν του κατῴρωσε νὰ
τὸν ἰδῇ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας.

Ἐν Γερμανικῷ δικαστηρίῳ — «Εἶσαι ἔνοχος ἡ
ὄχι;

— Ὁχι! δὲν εἶμαι.

— Τότε τί θέλεις ἐδῶ; πῆγαινε στὴ δουλειά σου.

Πτωχὴ τις γυνὴ ἀποθανοῦσα ἐσχάτως ἐν Πα-
ρισίῳ ἀφῆκε τὰ διάφορα ἐπιπλά της εἰς ὄλους τοὺς
συγγενεῖς της. Εἰς τὴν κόρην της ἐκληροδότησε μι-
κρὸν γύψινον ἀγαλμάτιον, ἧτις θεωρήσασα αὐτὸ ὡς
προσβολὴν τὸ ἔρριψε κατὰ γῆς θυμωδῶς. Συντρίβεν
ὅμως τοῦτο ἀπεκάλυψε διάφορα τιμαλφῆ ἀξίας πε-
ρίπου 50.000 φρ ἅτινα ἐπιμελῶς ἐφυλάσσοντο ἐντὸς
αὐτοῦ.

Εἰς ρητότερον περιγράφων μυστήριον γάμου
ἔγραφε «Τὰ πάντα ἐτελείωσαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν».

«Καλὲ αὐτὸ» ἀνέκραξέ τις «ὁμοιάζει μὲ θανατι-
κὴν ἐκτέλεσιν»

Ἀναψάθηςτος.

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ἐγὼ πταίω;

Γιατί μὲ πόνου τώρα μὲ κυττᾶς;

Γιατί κρατεῖται ἡ ἀναπνοή σου

Μ' αὐτὸ τὸ βλέμμα, κόρη, τί ζητᾶς;

Γιατί νὰ θγαίνουν τόσοι στεναγμοὶ σου;

Δὲν σ' ἀγαπῶ!

✱

Βάσανα, πόνους καὶ καῦμους κακῆ

Δυὸ χρόνων τώρα θὲς νὰ λησμονήσω;

Τί; Μ' ἓνα μόνον βλέμμα σου γλυκὺ

Θαρρεῖς πῶς ὄλα θὰ τὰ ἐξοφλήσω;

Δὲν σ' ἀγαπῶ!

✱

Ἀγάπης τρέλλες πλέον δὲν ποθῶ

Ἄλλους ἀγάπα... μὴ ζητᾶς γιὰ σένα

Χωρὶς ἐλπίδα πάλι νὰ χαθῶ

Τὰ περασμέν' ὅς εἶνε ξεχασμένα

Δὲν σ' ἀγαπῶ!

✱

Τὰ χεῖράν θγάζουν ξέκαρδη φωνὴ

Λόγια ψυχρὰ ἢ λογικὴ σοῦ ψάλλει

Ἄλλ' ἢ καρδιά μου διὰ σὲ πονεῖ

Χωρὶς νὰ θέλω ἢ ἀθλία πάλλει

Ἄχ!... Σ' ἀγαπῶ!...

Γάκης.

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΟΝΕΙΡΑ.

Α'.

Βυθισμένος εἰς μεγάλην ἔδραν, κάθημαι πρὸ
τῆς τραπέζης μου ἐφ' ἧς εἰς φύλλα ἐκτείνε-
ται χάρτης ἄγραφος, θάλασσα γαληνία ἀνα-
μένουσα τὴν πνοὴν τῆς ἐμπνεύσεως διὰ νὰ
ἀποδώσῃ τὰ κύματα τῶν διαλογισμῶν, ἀγρὸς
παρθένος, ἀνεκμετάλλευτος, προσδοκῶν τὸ
ὕνιον τῆς γραφίδος διὰ νὰ τύχῃ βλέμματος
καὶ νὰ ἀναδώσῃ τὸν φωτισμὸν καὶ τὸ ἐνδια-
φέρον. Βιβλία ὀγκώδη καὶ φυλλάδια ὀλιγο-
σέλιδα, τεύχη ποιήσεων μὲ ποικιλόχρωμα ἐ-
ξώφυλλα καὶ τόμοι βρεῖς, σοβροὶ Ρωμ.
δικαίου καὶ Πολιτ. δικονομίας. Ἐφημερίδες,
περιοδικὰ, ἔγγραφα, σημειώσεις, ἐπιστολαὶ,
χειρόγραφα ἡμιτελῆ, μελανοδοχεῖα, εἰκόνες,
ὄλα ἐν φαρμῷ πλακισοῦσι τὸν χάρτην τὸν

λευκόν, τὸν ἄγραφον, τὸν ἀφρώδη, τὸν ἀνα-
μάρτητον. Ἡ γραφὴς ὑπνώττει ἀπὸ τῶσων
ἤδη ὠρῶν ὑπὸ τὸ βάρος ἐγκαταλελειμμένων
χειρογράφων, ἐνῶ ἔλου αὐτοῦ τοῦ πνευματι-
κοῦ κοιμητηρίου δεσπόζει ἀκούραστον ἐν ὠ-
ρολόγιον μὲ τὸν ὠροδῆκτον πενθίμως, κανο-
νικῶς, ἀπαρεγκλήτως βαίνοντα καὶ ὡς πλα-
τάγισμα τὸ ἐκκερμὲς ἀκούεται κροτοῦν
θερμῶν χειλέων ἐρωμένης. Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου
ἐλλείπει ἤδη παντελῶς· ἀλλ' ὅτε ἡ σιὰ ἡ
νυκτὶα ἀκόμη δὲν ἠπλώθη. Μεσοβασίλειά
δημιουργηθεῖσα διὰ τὰ εὐσταθῆ πνεύματα,
τὰς ἀνυποτάκτους καρδίας. Μικρόκοσμος γύρω
μου θελκτικὸς ὑφούται, ἄφωτος ἀλλ' εὐγλωτ-
τος, ἀύλως ποδηγετῶν, πρὸ τοῦ ὁποῦ α-
πόλλυται, συντρίβεται, μηδενίζεται τὸ τα-
πεινὸν ἐγὼ μου. Πνεύματα καὶ καρδίαι,
σκέψεις καὶ αἰσθήματα, ἀγαλλιάσεις καὶ ὀδυ-
ναι θησαυρισθεῖσαι, ἐγχεισθεῖσαι, πιεσθεῖσαι
εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου, μέσφ τῆς ὁποίας
ζῶ καὶ ὑπνώττω, ἐμπνέομαι καὶ ἀπογοητεύο-
μαι. Ζωὴ μὲ σάβανον, σελίδες μὲ λάμψιν
ἀνέσπερον, τυπογραφικὰ στοιχεῖα μὲ πνοὴν.
Καὶ ἐγὼ μόνος ἐν μέσφ αὐτῶν, δεσμώτης
μῆς ιδέας, εἴλωσ ἐνὸς πόθου, ὑπηρέτης μῆς
ὄνειροπολήσεως ἀτενίζω πρὸς αὐτὴν ἡμιαρ-
κωμένους σκεπτόμενος, πάντοτε βυθισμένος εἰς
τὴν ἔδραν μου.

✱

Σκέπτομαι. Ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος εἶνε
ὁ παράδεισος δι' οὗ ἡμῖψε τὴν ὀδυνομένην
ἀνθρωπότητα ὁ δημιουργήσας αὐτὴν, Παρά-
δεισος δι' ἓνα ἀμεριμνομέριμον ἢ ναυαγόν-
ἀλλὰ Κόλασις, Γέεννα πυρὸς, ἧτις σύρει ἔρ-
μαιον τοῦ πόνου τὰ θύματα της δι' ἓνα χει-
ρῶνακτα, δι' ἓνα ἀμαρτωλόν, δι' ἓνα δυστυ-
χῆ. Σκέπτομαι τὸν ζωγράφον ὅστις παρε-
φρόνησε ἀναζητῶν τὸ καλόν, τὴν καλλιτέχνην
κυμβάκλιστριν ἧτις ἐπετάχυνε τὸν θάνατόν
της ἀηδιάσασα ζωὴν εὐτελεῖ, τὸν ποιητὴν
ὅστις κατελήφθη ὑπὸ θανάσιμου μονομανίας,
νομιζων ὅτι αἰωνίως ἀνθῆ τῷ προσφέρει ἢ
ἀνύπαρκτος ἐρωμένη του.

Ἐρωμένην του! Ὁραῖον κτήμα, ὅταν
μάλιστα εἶνε ἰδικόν σου. Ἐμμελὴς λέξις, ἡδὺ
ὄνειρον... Ὅν, τὸ ὁποῖον σοὶ δίδει μίαν ἐ-
νασχόλησιν ἐπὶ τέλους! Ἐρωμένη... Καὶ
ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν φαντασθῆτε πι-
στὴν μέχρι δευτέρως παρουσίας, ὅτι τοποθετεῖ
αἴφνης ρόδα αἰθέρεντα, ὄρασερὰ εἰς τὴν κομ-
βιοδόχην σας, ὅτι σὰς ἐναγκαλίζεται, ὅτι
σὰς φιλεῖ ἐμμανῶς ἀκριβῶς εἰς τὴν σχισμὴν
τῶν χειλέων, ὅτι σὰς λατρεύει ὡς Χριστόν.
Ἄλλὰ δύνασθε ἀρόθως νὰ ἔχετε βαθεῖαν

Ἀνακοχή. (Κὼχ-ἀνά-η)
 Λύτραι ἢ κ. Πην. Θ. Μ. καὶ ἡ δεσποιν.
 Ο. Κ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Ἡ «Οἰκογένεια» προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν ἑνός

Πασχαλενοῦ διηγήματος.

Ὅροι διαγωνισμοῦ:

1) Γλῶσσαν δύναται τις νὰ μεταχειρισθῆ διανδήποτε, ἀρκεῖ αὕτη νὰ ἦναι καταληπτὴ παρὰ πάντων, δηλ. ἀποστέρωμεν καὶ τὴν ἀρχαίζουσαν καὶ τὴν χυδαίζουσαν. Θέλομεν τὴν ὀμιλουμένην γλῶσσαν, ἥτις εὐρίσκεται μεταξύ τῆς καθαρουούσης καὶ τῆς δημῶδους.

2) Ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ἀφορᾷ τὸ Πάσχα τῶν ὀρθοδόξων.

3) Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ φέρωσι ψευδῶνυμον, ἐντός δὲ καλῶς ἐσφραγισμένου φακέλου, τὸ αὐτὸ ψευδῶνυμον μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ὀνόματος τοῦ συγγραφέως.

4) Τὸ διήγημα δὲν πρέπει δημοσιεύμενον εἰς τὴν «Οἰκογένειαν» νὰ καταλάβῃ πλείονας τῶν 4 σελίδων.

5) Χειρόγραφα εἶναι δεκτὰ μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου ἔ. ἔ.

6) Ὡς ἐπαθλον ὀρίζομεν τὴν ἐν τῇ Οἰκογενείᾳ δημοσίευσιν τῆς εἰκόνης τοῦ συγγραφέως καὶ τὸν Α'. τόμον τῆς «Οἰκογενείας» πολυτελῶς χρυσοδεμένον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1894.

Ἀνεξόδοι ἀπαντήσεις.

ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΝ ΑΘ. ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΝ. Τρελὸς παπᾶς σ' ἐβάπτισε! -- ΚΑΤΑΡ. Πύργον. Τὸ τοῦ διαγωνίσματος διήγημα πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ὑπόθεσιν συμβεβηκὸς ἢ ἔθιμόν τι τοῦ Πάσχα. Ἡ ἐκδρομὴ σας οὐδὲν ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον ἂν ἐπεράσατε καλὰ, χαίρω πολύ. -- ΗΘΟΠΟΙΩ. Το ἐν τῇ ὁδοῦ Προαστείου θέατρον πρέπει νὰ λέγετε Θέατρον Κωμωδίας καὶ οὐχὶ «Κωμωδιῶν». -- Γ. Σ. Μ. Κυπαρ. ἐλήφθ. εὐχαριστοῦμεν. Πολλάκις ἐθέσαμεν ἐν τῇ ἐφημερίδι μας παίγνια στείλατέ μας, θὰ τὰ καταχωρίσωμεν εἰάν δὲν εἶναι κοινὰ. -- Son. Τρίπ. Ἄν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ ψευδῶνυμου σας καὶ ἐξ ἐκείνου τῆς κόρης πρὸς ἣν ἀπευθύνεσθε, φαίνεται ὅτι τὸ ποίημά σας οὐ μόνον καθαρῶς ἀτομικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀρισμένον σκοπὸν ἀποβλέπει, δι' ὃν ἡ «Οἰκογένεια» δὲν δύναται νὰ γείνη ὄργανόν σας καὶ ἂν ἀκόμη πληρώσετε τὸ ἀντίτιμον τῆς καταχωρίσεως. -- Ν. Θ. Κρεκούξον. Αἱ συνδρ. ἀποστέλλονται διὰ συστημένης ἐπιστολῆς περὶ τῆς ἄλλης ὑποθέσεως θὰ σὰς γράψω προσεχῶς -- Χ. Ψ. Ω. Γράφοντες ἐν

τέλει τῆς ἐπιστολῆς σας τὸ παροιμιῶδες «ἐν βίᾳ» δὲν δικαιολογεῖσθε διὰ τὴν κακογραφίαν σας· ὅταν ὑμεῖς δὲν ἔχετε καιρὸν διαθέσιμον διὰ νὰ γράψητε, οὔτε ὁ ἄλλος θὰ ἔχῃ τοιοῦτον διὰ ν' ἀναγνώσῃ τὰς διὰ τῶν... ποδῶν γραφομένας ἐπιστολάς σας. -- Κ. Ν. ΟΙΚ. Πειραιᾶ. Συνδρ. ἐλήφθη ζήτησατε ἀπὸ ταχυδρ. «Ἐπαγγελίας» καὶ «Αἰώνιον ἡμερολόγιον». -- Χ. Χ. Ἡ ζημία μας εἶναι μεγάλη ἀλλὰ προσωρινή· διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς συνδρομῆς, οἱ συνδρομηταὶ μας ἠύξήθησαν ἐπαισθητῶς· ἦσαν 1000 καὶ ἔγειναν 1400 περίπου ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑποθέτομεν ὅτι θὰ γείνουν 2000. Ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν τὸ δημῶδες λόγιον καθ' ὃ «ἡ φτήνεια τρώει τὸν παρὰ...»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΛΑΖΑΡΟΥ ΛΥΜΠΕΡΗ

Παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Καπνικῆρας· ἐν αὐτῷ πωλοῦνται διάφορα εἶδη πολυτελείας, ἰδίως μεγάλη συλλογὴ βαπτιστικῶν.

Κόρη ἑλληνίς, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ ἐν ἐπιορχίᾳ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Καλὴ ἐνταῦθα οἰκογένεια ζητεῖ παιδαγωγὸν Γαλλίδα γνωρίζουσαν καὶ ὀλίγα ἑλληνικά.

ΤΡΕΞΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

Μὲ 7 μόνον δραχμάς.

Εἰς τὴν «Ποδηλατικὴν ἔνωσιν» διδάσκεισθε τελεῖως τὸ ποδήλατον μὲ 7 μόνον δραχμάς.

Ὁ Σύλλογος ἀποτελούμενος ἀπὸ ἐπιστημόνας καὶ προεδρευόμενος παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἱατροῦ κ. Φ. Μοσχούλα εἰς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς κοινῆς ὠφελείας ἀποβλέπει.

Ὅδος Γ'. Σεπτεμβρίου ἀρ. 33.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κάτωθεν τοῦ δμῶνυμου Ξενοδοχείου παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμοιοίας Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ΑΝΔΡ. ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται ἄριστα τούρται, φωντάν καὶ ὅλα τὰ γλυκύσματα.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΥΠΑΛΔΟΥ

Μουσικὴ Σχολὴ

Ὅδος Λέκα, Στοὰ Σιμπούλου

Ὁ ἄριστος τῶν ἐν Ἀθήναις διδασκάλων τοῦ Μανδολίνου, γνωστὸς ἐκ τῶν ἀνά πασάν τὴν Ἑλλάδα ἐπιτυχῶν συναυλιῶν του, εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἤρξατο ἐκ νέου τῶν παραδόσεών του. Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ διδάσκειται καὶ ἡ κεθάρα.

Νεῶνες, πτυχιούχος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς μὲ βῆθμόν «Ἄριστη», ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.